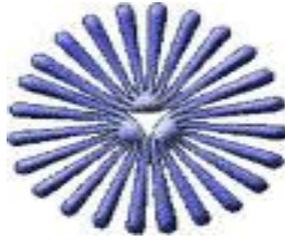

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه پیام نور
دانشکده کشاورزی
گروه بیوتکنولوژی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی بیوتکنولوژی کشاورزی

عنوان پایان نامه:

بررسی بیان پروتئین اینترفرون آلفا ۲b در سیستم بیانی باکتری اشرشیا کلی

نخارش:

نهضت عبدالرسولی

اساتید راهنما:

دکتر حمید رجبی معماری دکتر محمد رعایایی اردکانی

استاد مشاور:

دکتر محمد علی ابراهیمی

آذرماه ۱۳۸۹

چکیده

اینترفرون‌ها وسیله دفاعی بدن علیه ویروس‌ها می‌باشند که به سرعت در بدن تولید شده، سلولهای اطراف را به تولید پروتئین‌هایی که تکثیر ویروس را مهار، یا پاسخ ایمنی و رشد سلولی را کنترل می‌کنند، تحریک می‌کنند. در این پژوهش، ژن اینترفرون آلفا_۲ پس از تکثیر با آغازگرهای اختصاصی در ناقل بیانی pET-26b(+) تحت کنترل پروموتور T7 و پپتید نشانه پریپلاسمی pelB و با استفاده از آنزیم‌های برشی NcoI و XhoI کلون گردید. سازه تهیه شده به باکتری اشرشیاکلی سویه BL21(DE3) منتقل گردید. همسانه‌سازی ژن اینترفرون آلفا در ناقل بیانی pET-26b(+) با استفاده از Colony PCR، هضم آنزیمی و تعیین توالی، تأیید شد. سپس بیان ژن اینترفرون آلفا با استفاده از آنالیز بلات نقطه‌ای در زمانهای مختلف پس از القاء با IPTG مورد بررسی قرار گرفت. همچنین امکان هدایت پروتئین اینترفرون آلفای تولیدشده به فضای پریپلاسمی باکتری، ۱۵ ساعت پس از القاء مورد بررسی قرار گرفت. با استفاده از این روش مشخص شد که اینترفرون آلفا_۲ در سیستم بیانی باکتری تولید شده و وارد فضای پریپلاسمی باکتری شده است.

کلید واژه‌ها: اینترفرون آلفا_۲، pET-26b(+), اشرشیاکلی، IPTG

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل اول: مقدمه و هدف
۲	۱-۱- مقدمه
۴	۱-۲- هدف
۵	فصل دوم: مروری بر منابع موجود
۶	۱-۲- تعریف بیوتکنولوژی
۶	۱-۱-۲- پروتئین های نو ترکیب به عنوان.....
۶	۲-۲- باکتری اشرشیاکلی
۷	۱-۲-۲- نقش باکتری اشرشیاکلی در بیوتکنولوژی
۸	۲-۲-۲- سویه های مناسب اشرشیاکلی به عنوان...
۸	۱-۲-۲-۲- باکتری اشرشیاکلی سویه BL21
۹	۳-۲-۲- ویژگی های سیستم های بیانی
۱۰	۱-۳-۲-۲- ویژگی های ناقلین مناسب اشرشیاکلی....
۱۱	۲-۳-۲-۲- سیستم بیانی pET
۱۲	۳-۳-۲-۲- عوامل لازم برای انتخاب یک ناقل
۱۲	۴-۲-۲- فرایند تولید پروتئین نو ترکیب
۱۴	۱-۴-۲-۲- مکان بیان پروتئین نو ترکیب
۱۶	۲-۴-۲-۲- بیان پریپلاسمی
۱۷	۳-۴-۲-۲- نقش چپرونین ها و فولدازها ...
۱۹	۳-۲- ایتترفرون ها
۱۹	۱-۳-۲- تاریخچه ی کشف ایتترفرون ها
۲۳	۲-۳-۲- انواع طبقه بندی ایتترفرون ها
۲۴	۳-۳-۲- تولید سلولی ایتترفرون ها
۲۵	۴-۳-۲- فعالیت و نقش ایتترفرون ها
۲۷	۵-۳-۲- عملکرد ایتترفرون ها از دیدگاه مولکولی
۲۷	۶-۳-۲- القاء ایتترفرون ها

۲۷	۲-۳-۷- پیام رسانی سلولی اینترفرون‌ها
۲۸	۲-۳-۸- مقاومت ویروسها به اینترفرون‌ها
۲۹	۲-۳-۹- کاربردهای درمانی اینترفرون‌ها
۳۱	۲-۴- مروری بر پژوهش‌های انجام شده
۳۷	فصل سوم: مواد و روش‌ها
۳۵	۳-۱- سال و محل انجام تحقیق
۳۵	۳-۲- مواد شیمیایی
۳۵	۳-۳- باکتری‌ها
۳۵	۳-۴- آغازگرها
۳۶	۳-۵- ناقل‌ها
۳۶	۳-۶- آنتی بیوتیک‌ها
۳۶	۳-۶-۱- کانامایسین
۳۷	۳-۸- محیط‌های کشت
۳۷	۳-۸-۱- محیط کشت باکتریایی LB
۳۷	۳-۸-۲- تهیه استوک از کشت باکتری ...
۳۷	۳-۸-۳- محیط گزینشگر
۳۸	۳-۹- استخراج توالی ژن اینترفرون $\alpha 2b$ از بانک ژن
۳۸	۳-۱۰- الکتروفورز ژل آگارز
۳۹	۳-۱۰-۱- تهیه بافر TBE
۳۹	۳-۱۰-۲- تهیه ژل آگارز ۱٪
۳۹	۳-۱۰-۳- تهیه محلول رنگ ژل رد
۴۰	۳-۱۰-۴- تهیه بافر نمونه‌گذاری
۴۱	۳-۱۱- تکثیر به روش PCR
۴۱	۳-۱۱-۱- شرایط دمایی و زمانی واکنش PCR
۴۲	۳-۱۲- خالص سازی قطعات DNA از ژل
۴۲	۳-۱۳- استخراج پلاسمید
۴۳	۳-۱۳-۱- استخراج پلاسمید به روش Mini-Preparation
۴۴	۳-۱۴- هضم آنزیمی ناقل و محصول PCR

- ۴۴ ۳-۱۴-۱- هضم آنزیمی ناقل بیانی pET-26b
- ۴۶ ۳-۱۴-۲- هضم آنزیمی محصول PCR
- ۴۷ ۳-۱۵-۱- اتصال و انتقال قطعه ژن بریده شده در ناقل
- ۴۷ ۳-۱۵-۱- واکنش اتصال
- ۴۸ ۳-۱۵-۲- ترانسفورماسیون ناقل حامل ژن به باکتری اشرشیاکلی
- ۴۸ ۳-۱۵-۲-۱- تهیه سلول‌های مستعد اشرشیاکلی
- ۴۹ ۳-۱۵-۲-۲- ترانسفورماسیون ناقل نو ترکیب به اشرشیاکلی
- ۵۰ ۳-۱۶-۱- غربال‌گری همسانه‌ها از لحاظ وجود پلاسمید دارای ژن
- ۵۰ ۳-۱۶-۱- استخراج پلاسمید
- ۵۰ ۳-۱۶-۲- Colony PCR
- ۵۱ ۳-۱۶-۳- هضم آنزیمی
- ۵۱ ۳-۱۶-۴- تعیین توالی ژن اینترفرون کلون شده در ناقل
- ۵۱ ۳-۱۷-۱- بررسی بیان پروتئین نو ترکیب اینترفرون آلفا 2b
- ۵۱ ۳-۱۷-۱- مواد تشکیل دهنده جهت بررسی بیان پروتئین
- ۵۱ ۳-۱۷-۲- باکتری‌ها
- ۵۲ ۳-۱۷-۳- محیط کشت TB
- ۵۲ ۳-۱۷-۴- تهیه محلول استوک IPTG ۱ مولار
- ۵۲ ۳-۱۸-۱- القا بیان ژن توسط IPTG
- ۵۳ ۳-۱۸-۱- تهیه پروتئین‌های کل
- ۵۴ ۳-۱۸-۲- تهیه پروتئین‌های پریپلاسمی
- ۵۵ ۳-۱۸-۲-۱- مواد مورد نیاز جهت انجام شوک اسمزی
- ۵۵ ۳-۱۸-۲-۲- تهیه عصاره پریپلاسمی به روش شوک اسمزی
- ۵۶ ۳-۱۹-۱- اندازه‌گیری مقدار پروتئین به روش میکروبرادفورد
- ۵۶ ۳-۱۹-۱- روش کار
- ۵۸ ۳-۲۰-۱- الکتروفورز ژل پلی‌اکریل‌آمید سدیم دودسیل سولفات (SDS-PAGE)
- ۵۸ ۳-۲۰-۱- طرز تهیه محلول‌های مورد نیاز جهت ساخت ژل پلی‌اکریل‌آمید
- ۵۸ ۳-۲۰-۱-۱- محلول ۳۰ درصد اکریل‌آمید / بیس اکریل‌آمید

۵۹	۳-۲۰-۱-۲- بافر ژل پایین (ژل جدا کننده)
۵۹	۳-۲۰-۱-۳- بافر ژل بالا (ژل متراکم کننده)
۶۰	۳-۲۰-۱-۴- بافر نمونه گذاری (۵x)
۶۰	۳-۲۰-۱-۵- بافر الکتروود (بافر مخازن)
۶۱	۳-۲۰-۱-۶- SDS ۱۰ درصد (w/v)
۶۱	۳-۲۰-۱-۷- آمونیوم پرسولفات (APS) ۱۰ در صد
۶۱	۳-۲۰-۱-۸- تترا متیل اتیلن دیامین (TEMED)
۶۱	۳-۲۰-۲- تهیه ژل جداکننده و متراکم کننده پلی اکریل آمید
۶۱	۳-۲۰-۲-۱- تهیه ژل پایین (جداکننده)
۶۲	۳-۲۰-۲-۲- تهیه ژل بالا(متراکم کننده)
۶۲	۳-۲۰-۳- روش کار
۶۲	۳-۲۰-۳-۱- آماده سازی قالب
۶۲	۳-۲۰-۳-۲- تهیه ژل پلی اکریل آمید
۶۳	۳-۲۰-۳-۳- آماده سازی نمونه ها
۶۳	۳-۲۰-۳-۴- آماده سازی تانک الکتروفورز و بارگذاری نمونه ها
۶۴	۳-۲۰-۳-۵- رنگ آمیزی پروتئین ها توسط کوماسی بلو
۶۴	۳-۲۰-۳-۵-۱- مواد تشکیل دهنده جهت رنگ آمیزی ژل و طرز تهیه آنها
۶۴	۳-۲۰-۳-۶- روش کار
۶۵	۳-۲۱- بلات نقطه ای
۶۶	۳-۲۱-۱- مواد مورد نیاز برای انجام بلات نقطه ای
۶۶	۳-۲۱-۱-۱- تهیه TBS1x
۶۶	۳-۲۱-۱-۲- تهیه TBST1x
۶۶	۳-۲۱-۱-۳- تهیه محلول western blocking
۶۷	۳-۲۱-۱-۴- تهیه محلول Anti-His6Peroxidase
۶۷	۳-۲۱-۲- روش کار
۶۸	فصل چهارم: نتایج
۶۹	۴-۱- استخراج توالی ژن IFN α 2b از بانک ژن و طراحی آغازگرها

۷۰	۲-۴- استخراج پلاسمید حاوی ژن ایتترفرون آلفا
۷۱	۳-۴- تکثیر و خالص سازی ناقل
۷۲	۴-۴- هضم آنزیمی ژن و ناقل
۷۲	۵-۴- انجام عمل کلونینگ و بررسی صحت آن
۷۴	Colony PCR -۱-۵-۴
۷۴	۲-۵-۴- هضم آنزیمی
۷۵	۳-۵-۴- تعیین توالی
۷۶	۶-۴- بررسی بیان ژن ایتترفرون آلفا
۷۶	۱-۶-۴- بررسی بیان ژن ایتترفرون آلفا با استفاده از روش SDS-PAGE
۷۷	۲-۶-۴- بررسی بیان ژن ایتترفرون آلفا با استفاده از بلات نقطه ای
۷۸	۳-۶-۴- بررسی ترشح ژن ایتترفرون آلفا در فضای پرپلاسمی
۸۱	فصل پنجم: بحث و پیشنهادات
۸۲	۱-۵- بحث
۸۹	۲-۵- پیشنهادات
۹۱	منابع
۹۸	چکیده

فهرست جداول

- ۱۵ جدول ۱-۲- مزایا و معایب بیان پروتئین در بخش های مختلف باکتری اشرشیاکلی
- ۱۶ ادامه جدول ۱-۲- مزایا و معایب بیان.....
- ۲۱ جدول ۲-۲- تاریخچه کلی کشف اینترفرونها
- ۲۲ ادامه جدول ۲-۲- تاریخچه کلی کشف اینترفرونها
- ۳۷ جدول ۱-۳- محیط کشت LB در حجم ۱۰۰ ml
- ۳۹ جدول ۲-۳- ترکیبات بافر TBE
- ۳۹ جدول ۳-۳- مواد مورد نیاز جهت ساخت محلول رنگ ژل رد
- ۴۰ جدول ۴-۳- ترکیبات بافر نمونه گذاری
- ۴۱ جدول ۵-۳- اجزا مخلوط واکنش PCR در نمونه ۵۰ میکرولیتری
- ۴۲ جدول ۶-۳- برنامه دمایی و زمانی واکنش PCR
- ۴۳ جدول ۷-۳- ترکیبات بافر اول جهت استخراج پلاسمید
- ۴۳ جدول ۸-۳- محلول بافر دوم استخراج پلاسمید
- ۴۴ جدول ۹-۳- محلول بافر سوم استخراج پلاسمید
- ۴۵ جدول ۱۰-۳- هضم آنزیمی ناقل
- ۴۶ جدول ۱۱-۳- هضم آنزیمی محصول PCR
- ۴۷ جدول ۱۲-۳- اجزای واکنش اتصال
- ۵۲ جدول ۱۳-۳- ترکیبات محیط کشت TB
- ۵۶ جدول ۱۴-۳- ترکیبات بافر A
- ۵۶ جدول ۱۵-۳- ترکیبات بافر B
- ۵۷ جدول ۱۶-۳- تهیه استاندارد های باغلظت های مختلف از BSA
- ۵۸ جدول ۱۷-۳- ترکیبات محلول ۳۰ درصد اکریل آمید/ بیس اکریل آمید
- ۵۹ جدول ۱۸-۳- ترکیبات بافر ژل پایین
- ۵۹ جدول ۱۹-۳- ترکیبات بافر ژل بالا
- ۶۰ جدول ۲۰-۳- ترکیبات بافر نمونه گذاری (۵x)

۶۰	جدول ۳-۲۱- ترکیبات بافر الکتروود
۶۱	جدول ۳-۲۲- تهیه ۱۲ میلی لیتر محلول ژل پایین با غلظت‌های مختلف
۶۲	جدول ۳-۲۳- تهیه ۵ میلی لیتر محلول ژل بالا با غلظت‌های ۴،۳ یا ۵ درصد
۶۲	جدول ۳-۲۴- ترکیبات لازم برای ساخت محلول TBS1X
	فهرست تصاویر
۹	تصویر ۲-۱- کروموزوم باکتری اشرشیاکلی، سویه BL21(DE3)
۱۲	تصویر ۲-۲- نقشه ژنی پلاسمید pET 26b
۱۳	تصویر ۲-۳- مکانیسم بیان پروتئین نو ترکیب در سیستم بیانی pET
۱۸	تصویر ۲-۴- مکانیسم تا خوردن و ترشح پروتئین در اشرشیاکلی
۱۹	تصویر ۲-۵- ساختار مولکولی اینترفرون آلفا۲b انسانی
۳۶	تصویر ۳-۱- نقشه ناقل بیانی pET-26b
۳۸	تصویر ۳-۲- توالی ژن اینترفرون آلفا۲b
۴۸	تصویر ۳-۳- هضم آنزیمی و واکنش اتصال
۵۰	تصویر ۳-۴- ترانسفورماسیون
۵۴	تصویر ۳-۵- فرایند همسانه سازی ژن اینترفرون آلفا۲b
۵۸	تصویر ۳-۶- شمای کلی از تکنیک SDS-PAGE
۶۴	تصویر ۳-۷- تکنیک SDS-PAGE
۶۵	تصویر ۳-۸- تکنیک بلات نقطه ای
۶۹	تصویر ۴-۱- سازواره ناقل بیانی اشرشیاکلی، IFN-pET26b
۷۰	تصویر ۴-۲- محصول PCR با آنزیم پلیمرازی Taq بر روی ژل آگارز ۱٪
۷۱	تصویر ۴-۳- استخراج پلاسمید
۷۲	تصویر ۴-۴- واکنش هضم آنزیمی ژن و ناقل
۷۳	تصویر ۴-۵- انجام عمل کلونینگ و بررسی صحت آن بر روی محیط کشت
۷۳	تصویر ۴-۶- تأیید حضور پلاسمید در باکتری نو ترکیب
۷۴	تصویر ۴-۷- تأیید حضور ژن اینترفرون آلفا در E. coli
۷۵	تصویر ۴-۸- تأیید حضور ژن اینترفرون آلفا

- ۷۵ تصویر ۴-۹- نتیجه هم‌ردیفی توالی‌های بدست آمده
- ۷۶ تصویر ۴-۱۰- نتیجه BLAST توالی‌های بدست آمده
- ۷۷ تصویر ۴-۱۱- آنالیز SDS-PAGE ...
- ۷۸ تصویر ۴-۱۲- تأیید بیان ژن توسط تکنیک بلات نقطه ای
- ۷۹ تصویر ۴-۱۳- آنالیز SDS-PAGE ..
- ۷۹ تصویر ۴-۱۴- تأیید حضور ژن در فضای پریپلاسمی

فصل اول

مقدمه و هدف

۱-۱- مقدمه

اینترفرون‌ها^۱ گلیکوپروتئین‌هایی از خانواده سایتوکاین‌ها^۲ هستند که در پاسخ به عفونت‌های ویروسی و سایر محرک‌ها ساخته می‌شوند (۲) این پروتئین‌ها، اولین بار در سال ۱۹۵۷ توسط جین لیدنمان و الکس ایساک کشف شدند (۶۰) و بعنوان اولین خط دفاعی میزبان علیه عوامل عفونی و پیشرفت سرطان می‌باشند (۵۵).

این پروتئین‌ها، بدلیل دارا بودن خاصیت ضدویروسی، ضدتکثیر و واسطه ایمنی بر بسیاری از سلول‌ها، یکی از موردپسندترین عوامل درمانی محسوب می‌شوند و در آزمایشات پزشکی و در درمان بیماری‌های ویروسی و سرطان موفق بوده‌اند (۳۵) و با سازوکارهای مختلفی بر سیستم ایمنی اثر می‌گذارند. این پروتئین‌ها، همچنین بر روی تکثیر و تمایز سلولی مؤثر هستند. اینترفرون‌ها وظایف متعدد خود را از طریق تحریک تولید تعداد زیادی پروتئین انجام می‌دهند (۶۰).

پتانسیل دارویی اینترفرون‌ها، با تصویب اینترفرون آلفا ۲a انسانی^۳ بنام روفرون A^۴ در سال ۱۹۸۶ و بعد از آن اینترفرون آلفا ۲b^۵ نوترکیب بنام اینترون A^۶ شناخته شد که به عنوان دارو در درمان بیماری‌های بدخیم و ویروسی بکار رفت. اغلب داروهای نوترکیب اینترفرون آلفا در اشرشیاکلی^۶ تولید و تخلیص می‌شوند (۵۳).

اینترفرون آلفا ۲b، از خانواده اینترفرون‌های نوع یک یا اینترفرون‌های لکوسیتی می‌باشد که از نظر فیزیولوژیکی پروتئین فعالی است و در پاسخ به بسیاری از عوامل عفونی بیان می‌شود و بسیاری از عملکردهای زیستی مثل جلوگیری از همانندسازی ویروس، جلوگیری از پیشرفت سرطان و دیگر عملکردهای ایمونولوژی را انجام می‌دهند، در نتیجه یکی از داروهای زیستی مورد استفاده برای درمان بیماری‌هایی مثل کم خونی سلول‌های موئی شکل^۷، هپاتیت B مزمن^۸ و هپاتیت C مزمن^۹ می‌باشند (۵۴).

در سال ۱۹۸۶، سازمان جهانی غذا و دارو^{۱۰}، INF- α 2b نوترکیب را برای درمان سلول‌های سرطان خون موئی شکل، تأیید کرد و در حال حاضر این پروتئین نوترکیب در سیستم بیانی باکتری

^۱ - Interferon

^۲ - Cytokine

^۳ - rhIFN α 2a

^۴ - Roferon-A

^۵ - Intron-A

^۶ - *Escherichia coli*

^۷ - Hairy cell leukemia

^۸ - Chronic hepatitis B

^۹ - Chronic hepatitis C

^{۱۰} - Food and Drug Administration

اشرشیاکلی تولید می‌شود (۲۲). هم اکنون این پروتئین رتبه سوم مصرف جهانی داروهای پروتئینی بیولوژیک را بعد از انسولین^۱ و اریتروپوئیتین دارد (۱۵ و ۸).

به منظور تولید پروتئین‌های نو ترکیب، سیستم‌های بیانی مختلفی توسط دانشمندان استفاده و بطور تجاری بهره‌برداری شده‌اند. تنوع سیستم‌های تولید پروتئین‌های نو ترکیب که امروزه مورد استفاده قرار می‌گیرند، از پروکاریوت‌هایی چون اشرشیاکلی و باسیلوس سوبتیلیس^۳ تا یوکاریوت‌هایی مانند مخمر، قارچ، کشت سلول‌های پستانداران و حشرات، جانوران و گیاهان می‌باشد (۶۷).

در میان سیستم‌های فراوانی که برای تولید پروتئین‌های نامتجانس موجود می‌باشند، باکتری گرم منفی اشرشیاکلی، به عنوان کارخانه تولید پروتئین‌های نو ترکیب از اهمیت خاصی برخوردار است (۳). مزیت‌های بسیاری برای استفاده از سیستم بیانی اشرشیاکلی به اثبات رسیده و آن را یک میکروارگانیسم ارزشمند برای تولید پروتئین‌های نو ترکیب در سطوح بالا باقی گذارده است. ویژگی‌های ژنتیکی و فیزیولوژیکی کاملاً شناخته شده آن، تکثیر در زمان کوتاه، آسان بودن دست‌ورزی آن، دانش اثبات شده فرمانتاسیون و نهایتاً ظرفیت بالا برای تجمع پروتئین‌های نو ترکیب (بیش از ۲۰٪ از محتوای پروتئین کل سلولی)، اشرشیاکلی را یکی از پرکاربردترین میزبان‌ها در تولید پروتئین ساخته است (۳۳ و ۲۶).

در عین حال معایبی نیز برای این سیستم بیانی وجود دارد، از جمله اینکه پروتئین‌های نو ترکیب تولید شده در آن دارای اصلاحات پس از ترجمه‌ای نمی‌باشند. فعالیت بیولوژیک و ایمونوژسیسته پروتئین نو ترکیب ممکن است با پروتئین طبیعی متفاوت باشد و بیان بالا ممکن است منجر به ایجاد اجسام نامحلول^۴ گردد که ممکن است تخلیص آن را مشکل کند و فعالیت آن را نیز کاهش دهد (۳). با این حال، بسیاری از پروتئین‌های یوکاریوتی فعالیت زیستی کامل خود را در شکل غیر گلیکوزیله حفظ می‌کنند و بنابراین در اشرشیاکلی می‌توانند تولید شوند. بعلاوه برخی از پیشرفت‌ها، بعنوان مثال، بیان پریپلاسمی، افزایش میزان پروتئین به شکل محلول و تولید پروتئین با تشکیل باندهای دی سولفیدی صحیح را امکان‌پذیر ساخته است (۲۳ و ۲۴).

مکان تولید پروتئین در سلول نیز مهم است. پروتئین نامتجانس^۵ می‌تواند در سیتوپلاسم یا در پریپلاسم تولید شود و یا به خارج از سلول ترشح شود (۵۴). ایجاد اجسام نامحلول، یکی از مشکلات

^۱ - Insulin

^۲ - Erythropoietin

^۳ - *Bacillus subtilis*

^۴ - Inclusion body

^۵ - Heterologous protein

عمده در مسیر تولید پروتئین بصورت سیتوپلاسمی است. چرا که دوباره تاخوردن^۱ پروتئین‌های مجتمع شده کار مشکل و دشواری می‌باشد. عدم اطمینان از اینکه آیا پروتئین‌های تاخورده، فعالیت زیستی خود را بدست می‌آورند و کم‌شدن بازده پروتئین‌های دوباره تاخورده و تخلیص شده از جمله مشکلات بیان سیتوپلاسمی است (۳ و ۵۴). همچنین بعلت حضور پروتئازها در سیتوپلاسم تخریب پروتئین قابل حل بیشتر صورت می‌گیرد (۵۴). پریپلاسم^۲، ۴٪ کل پروتئین‌های سلولی را داراست و متشکل از حدود ۱۰۰ پروتئین می‌باشد. بنابراین تخلیص پروتئینی که بصورت پریپلاسمی صورت می‌گیرد، راحت‌تر است. بیان در پریپلاسم، فضای عالی برای تشکیل پیوندهای صحیح و پیچش صحیح ایجاد می‌کند. ناخالصی پروتئین و فعالیت پروتئازها در پریپلاسم کمتر از سیتوپلاسم است و تخریب و تجزیه پروتئین‌ها در پریپلاسم کمتر اتفاق می‌افتد (۳).

۱-۲- هدف از تحقیق حاضر

تولید محصولات دارویی مهم از منابع طبیعی آنها اغلب به میزان بسیار اندک و با صرف هزینه بالایی صورت می‌گیرد. با توجه به اهمیت دارویی اینترفرون آلفا ۲b انسانی در ایران و جهان، تولید این دارو در داخل کشور و از طریق بیوشیمیایی امکان‌پذیر، اما بسیار مشکل می‌باشد. زیرا تولید این پروتئین توسط سلول‌های سالم بسیار کم انجام می‌شود. بنابراین راه آسانتر برای نیل به این هدف استفاده از روشهای مهندسی ژنتیک است. در سالهای اخیر نیز پژوهش‌های گسترده‌ای برای تولید داروهای نو ترکیب از طریق میکروارگانیسم‌ها، حیوانات ترانسژنیک، گیاهان و جانداران دریایی مورد توجه قرار گرفته است.

هدف از این تحقیق، همسانه‌سازی^۳ و بیان ژن اینترفرون آلفا ۲b انسانی در باکتری اشرشیاکلی تحت کنترل پروموتور T7 و پپتید نشانه پریپلاسمی^۴ pelB جهت امکان هدایت پروتئین تولید شده به فضای پریپلاسمی باکتری است. این تحقیق می‌تواند امکان تولید پروتئین مهم اینترفرون آلفا ۲b انسانی نو ترکیب را در شکل صحیح خود و با صرف هزینه‌های بسیار پائین‌تر فراهم آورد. با انجام این تحقیق با هدف بهینه‌کردن تولید اینترفرون آلفا در باکتری اشرشیاکلی می‌توان زمینه را برای تولید سایر پروتئین‌ها فراهم کرد.

^۱ - Refolding

^۲ - Periplasm

^۳ - Cloning

^۴ - Periplasmic signal sequence

فصل دوم

مروری بر منابع

۲-۱- تعریف بیوتکنولوژی

بیوتکنولوژی^۱ یا زیست فناوری علمی است که در راستای افزایش کیفیت زندگی از ابزارهای مختلف به منظور ساخت یا اصلاح محصولات، بهبود گیاهان، جانوران و میکروارگانیسم استفاده می‌کند. به عبارت دیگر بیوتکنولوژی را می‌توان استفاده از موجودات و یا محصولات آنها به منظور اصلاح سلامت و محیط زیست تلقی کرد. عبارت بیوتکنولوژی، اولین بار در سال ۱۹۱۹ از سوی یک مهندس کشاورزی مجارستانی بنام کارل ارکی^۲ پیشنهاد شد، اما بیوتکنولوژی به مفهوم واقعی از سال ۱۹۴۷ همزمان با تولید صنعتی پنی‌سیلین به روش تخمیر غوطه‌ور شروع شد^(۳).

عامل اصلی در تکوین بیوتکنولوژی، ظهور پدیده DNA نوترکیب می‌باشد و اولین بار، دو دانشمند به نام های هربرت بویر^۳ و استنلی کوهن^۴ در سال ۱۹۷۳ موفق به عمل همسانه سازی ژن^۵ شدند. فناوری DNA نوترکیب بعنوان دستاوردی از مهندسی ژنتیک، نقش بسزائی در تولید و گسترش پروتئین‌های نوترکیب داشته است. با ورود فناوری DNA نوترکیب به عرصه علم، تولید پروتئین‌های نوترکیب در مقیاس انبوه و با صرف هزینه بسیار کمتری نسبت به روش های قبلی امکان پذیر شده است. امروزه می‌توان ژن یا cDNA^۶ کد کننده هر پروتئین را جدا کرد و به یک سیستم بیان کننده مناسب وارد نمود و اجازه داد تا پروتئین در یک موجود بیگانه که معمولاً یک میکروارگانیسم است تولید شود^(۳).

۲-۱-۱- پروتئین‌های نوترکیب به عنوان نقطه عطف بیوتکنولوژی مولکولی

کاربردهای فراوانی برای پروتئین‌های نوترکیب وجود دارد و اثر پروتئین های نوترکیب را می‌توان در صنایع گوناگون مانند صنایع پزشکی و داروسازی، صنایع کشاورزی و تغذیه، صنایع نفت، محیط زیست و غیره مشاهده کرد.

۲-۲- باکتری اشرشیاکلی

تئودور اشریچ^۷ در سال ۱۸۸۵ برای اولین بار اشرشیاکلی را با عنوان "Bacterium coli commune"

^۱ - Biotechnology

^۲ - Karl Erky

^۳ - Herbert Boyer

^۴ - Stanley Cohen

^۵ - Gene cloning

^۶ - Complementary DNA

^۷ - Theodor Escherich

معرفی کرد که از مدفوع نوزادان جدا سازی شده بود و بعدها به نام اشرشیاکلی تغییر نام یافت. برای سالهای زیادی این باکتری بعنوان یک ارگانسیم همزیست در روده مطرح بود، تا سال ۱۹۳۵ که یک سویه از اشرشیاکلی باعث شیوع اسهال در میان کودکان شد. اشرشیاکلی و خویشاوندان آن برای میکروب شناسان بعنوان "باکتریهای روده ای"^۱ شناخته شده‌اند. زیرا آنها در روده انسان و حیوانات زندگی می‌کنند. اشرشیاکلی از خانواده انتروباکتریاسه بوده که گرم منفی، فاقد اسپور و میله ای شکل‌اند و اغلب توسط فلاژل قادر به حرکت می‌باشند. اکثر سویه های آنها به خوبی در محیط آزمایشگاهی معمولی در حضور یا عدم حضور اکسیژن رشد می‌کنند و متابولیسم آنها می‌تواند توسط تنفس یا تخمیر صورت گیرد(۶۸).

۲-۲-۱- نقش باکتری اشرشیاکلی در بیوتکنولوژی

پیشرفتهای در زمینه زیست شناسی مولکولی، ژنتیک و بیوشیمی در طی ۴ دهه قبل منجر به پیشرفت های بزرگی در زمینه بیوتکنولوژی شد. تحقیقات بر پایه باکتری اشرشیاکلی نقش اساسی را در این پیشرفت ها داشته است و این باکتری همچنان جلودار بسیاری از پیشرفت های تکنولوژیکی است. این باکتری، یکی از میکرو ارگانسیمهایی است که بیشترین مطالعه بر روی آن انجام شده است و یکی از پر استفاده ترین میزبانها برای تولید پروتئین های نامتجانس است و ژنتیک آن بیشتر از میکروارگانسیم های دیگر شناخته شده است. پیشرفت های اخیر در فهم اصول نسخه برداری، ترجمه و پیچش پروتئین در اشرشیاکلی، همچنین توانائی اصلاح ابزار ژنتیکی و تکثیر در زمان کوتاه، این باکتری را ارزشمندتر از هر میزبان دیگری برای بیان پروتئین های پیچیده یوکاریوتی کرده است(۹).

مطالعات وسیع ژنتیکی و بیوشیمیایی در مورد این باکتری در طی دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ پایه تکنولوژی جدید DNA نو ترکیب است. از دیگر ویژگی های مهم این باکتری می‌توان به توانایی رشد سریع و تراکم بالا در محیط های ساده و ارزان قیمت، اطلاعات ژنتیکی کاملاً شناخته شده و در دسترس بودن تعداد زیادی از ناقله های همسانه سازی و ناقل های بیانی و سویه های جهش یافته میزبانی، کنترل آسان و امکان تولید مقادیر انبوه پروتئین نو ترکیب اشاره کرد(۹ و ۳).

در اوایل پیدایش علم بیوتکنولوژی (دهه ۱۹۶۰)، بر اصلاح روشهای فرآوری زیستی همانند تولید مخمر، واکسن ها و آنتی بیوتیک ها تأکید می‌شد. این تحقیقات، مطالعات ژنتیکی میکروب ها را به منظور افزایش توانائی آنها در تولید بسیاری از محصولات در خدمت بشریت برانگیخت. اگر چه در

^۱ - Enteric bacteria

مورد اشرشیاکلی و ژنتیک آن مطالعات زیادی صورت گرفته است، اما کاربرد مستقیم این باکتری در صنعت به موارد خاصی محدود می‌شود و هنوز گسترش نیافته است. در سال ۱۹۶۱ تولید صنعتی اسید آمینه ترئونین^۱ توسط جهش یافته‌های اشرشیاکلی در زمان خود، یک پدیده کاملاً استثنایی به شمار می‌رفت. در این زمان موجودات زنده عموماً به علل مختلفی در معرض عوامل جهش زا^۲ قرار می‌گرفتند، سپس یک سری از جهش‌های تصادفی از جهش یافته‌های مطلوب انتخاب و در تولید مورد استفاده قرار گرفتند (۶۸).

در دو دهه اخیر پیشرفت‌های حاصل نشان داد که تهیه سویه‌های باکتری با قابلیت تولید زیاد مجاز به استفاده در سطح گسترده‌اند. چون ساختار ژنتیکی اشرشیاکلی بخوبی شناخته شده است و ارگانیسمی است که می‌تواند در محیط غذایی ساده (نمک‌های معدنی و گلوکز) تحت شرایط هوایی و بیهوایی رشد کند، این باکتری پایه پیشرفت‌های زیادی در دستکاری‌های ژنتیکی و در نتیجه مهندسی ژنتیک شد (۶۸).

اصل اساسی این دستکاری‌های ژنتیکی همسانه‌سازی ژن می‌باشد که جداسازی و همانندسازی قطعات ویژه‌ای از DNA را امکان‌پذیر می‌سازد و شامل یک سری از مراحل پیوسته است، از جمله جداسازی ژن مورد نظر مثل DNA دورشته‌ای، ورود ژن بدون ناقل مناسب و بکارگیری ناقل برای ورود DNA به درون سلولی که اطلاع ژنتیکی مورد نظر را بیان خواهد کرد (۶۸).

۲-۲-۲- سویه‌های مناسب اشرشیاکلی به عنوان میزبان باکتریایی

سویه‌های باکتری مورد استفاده برای بیان پروتئین‌های نو ترکیب بسیار مهم‌اند. سویه‌های بیانی باید از نظر دارا بودن پروتئین‌های طبیعی مضر، ناکارآمد شده باشند، از پلاسمید بیانی به طور پایدار نگهداری کنند و عناصر ژنتیکی مناسب را در سیستم بیانی ارائه دهند، مثل (DE3). سویه‌های ارزشمندی از اشرشیاکلی برای کاربردهای خاص وجود دارد. اشرشیاکلی سویه BL21، یکی از پرکاربردترین میزبان‌های استاندارد مورد استفاده برای بیان پروتئین‌های نو ترکیب می‌باشد (۶۲).

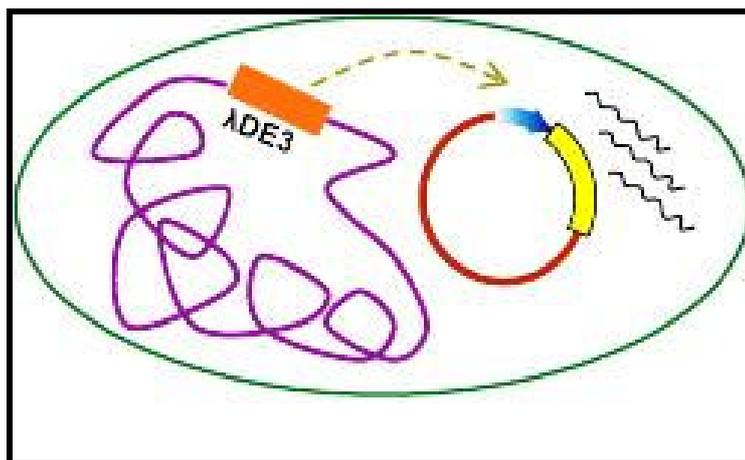
۱-۲-۲-۲- باکتری اشرشیاکلی سویه BL21

معمولاً سلول میزبان مناسب اشرشیاکلی برای همسانه‌سازی، سویه BL21(DE3) (تصویر ۲-۱) می‌باشد.

^۱ - Threonine

^۲ - Mutagenic agents

BL21(DE3) از سویه های قوی اشرشیاکلی است که قادر به رشد سریع در محیط غذایی حداقل می باشد. این سویه، غیربیماری زا بوده و احتمال زنده ماندن آن در بافت های میزبان و ایجاد بیماری کم است (۱۴). همچنین این میزبان فاقد پروتئاز lon و پروتئاز غشای خارجی ompT می باشد. بدین ترتیب از تخریب پروتئین های نو ترکیب در طول مراحل تخلیص جلوگیری می کند (۶۲ و ۱).

تصویر ۱-۲- کروموزوم باکتری اشرشیاکلی، سویه BL21(DE3).

مشتقات BL21 شامل:

۱) سویه های $recA^-$: مناسب برای پایداری پلاسمیدهای هدف و دارای توالی های تکراری می باشند (سویه BLR از شرکت نواژن^۱).

۲) جهش یافته های trx/gor^- : برای تشدید تشکیل باندهای دی سولفیدی در سیتوپلاسم باکتری به کار می رود (سویه های Origami و AD494 از شرکت نواژن).

۳) جهش یافته های LacY: که قادر به تنظیم کردن سطوح بیان پروتئین می باشند (سریه های Tuner از شرکت نواژن).

۲-۲-۳- ویژگی های سیستم های بیانی^۲

سیستم های بیانی به منظور تولید تعداد زیادی نسخه از پروتئین مورد نظر طراحی شده اند. بدین منظور یک ناقل بیانی به درون سلول میزبان وارد می شود. این ناقل شامل همه کدهای ژنتیکی ضروری برای تولید پروتئین، مانند یک پروموتور مناسب برای سلول میزبان، یک توالی خاتمه دهنده نسخه برداری و یک توالی برای اتصال ریبوزوم است (۳۲).

^۱ - Novagen

^۲ - Expression system